

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης
Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016. ΙΑ' ΛΟΥΚΑ. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ
Δανιήλ οσίου Του στυλίου, Λουκά Του νέου.
Έτος 9^ο Τεύχος 413

Συνδαιτυμόνες του Μεγάλου Δείπνου
(Μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφείμ)

Ακούσαμε στους Ιερούς Ναούς μας το ιερό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα του μεγάλου Δείπνου. «Άνθρωπος τις εποίησε Δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς». Ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας επισημαίνει ότι: «Λοιπόν ο μεν άνθρωπος ας νοηθεί ότι είναι ο Θεός Πατέρας» «ως φιλόανθρωπος» (Ευθύμιος Ζιγαβηνός). Το Δείπνον δε ήταν μεγάλο και μεγαλοπρεπές, αλλά και έχον την δυνατότητα να ικανοποιήσει άφθονα πολλούς. «Δείπνον μέγα λέγει υποδηλώνοντας την πλούσια πνευματική προμήθεια των αγαθών, την οποία ο Θεός έκανε για διατροφή, αναψυχή, ευφροσύνη και χορτασμό των πτωχών ψυχών στην επουράνια Βασιλεία Του» (Π. Τρεμπέλας).

Ο Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας άγιος Κύριλλος παρατηρεί ότι ο Θεός Πατέρας με το μεγάλο, μεγαλοπρεπές και άφθονο σε ουράνια αγαθά Δείπνο Του «επραγματοποίησε οικουμενική πανήγυρη, δηλαδή την εν Χριστώ Ιησού οικουμενική Σύναξη της επουρανίου Βασιλείας Του...». Δείπνο, λοιπόν, εύλογα έχει ονομασθεί το παγκόσμιο κάλεσμα που έγινε και γίνεται στο πανάγιο Όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».

Δείπνο μέγα ονομάζεται κατά τον Ευσέβιο Καισαρείας και το «σε όλη την οικουμένη λογικό συμπόσιο των θείων και ιερών τροφών, που μας έχουν παραδοθεί με τα θεόπνευστα αναγνώσματα. Από εδώ δε μετάβαινε, λέγει ο ιστορικός Ευσέβιος, με την διάνοιά σου στην προσδοκώμενη Βασιλεία των

ουρανών. Και εννόησε το τότε μεγάλο σ' αλήθεια δείπνο, στο οποίο θα συναναπαυθούν με τους Αγγέλους και με τις ουράνιες θείες δυνάμεις οι ψυχές των μακαρίων ανθρώπων».

Ο αείμνηστος κορυφαίος Πανεπιστημιακός Καθηγητής Παναγιώτης Τρεμπέλας σημειώνει ότι «αποκαλεί ο Χριστός αυτό το συμπόσιο δείπνο, γιατί στις χώρες εκείνες ο χρόνος του εσπερινού φαγητού, κατά τον οποίο κατέπαυε η εργασία της ημέρας, ήταν ο καταλληλότερος χρόνος για την παράθεση πλουσίου και παρατεταμένου συμποσίου.

Η πλήρης απόλαυση των αγαθών της χάριτος στον ουρανό επιφυλάσσεται στους εκλεκτούς κατά το τέλος της ημέρας του επιγείου τους βίου». Ο ερμηνευτής Ευθύμιος Ζιγαβηνός ερμηνεύει το «εκάλεσε πολλούς» με την εξήγηση ότι «το θείο προσκλητήριο απευθύνθηκε στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Γιατί αυτές ήταν καλεσμένες πριν απ' όλα τα έθνη, ως λαός εξάιρετος του Θεού».

«Το πολλούς, κατά τον αείμνηστον Τρεμπέλαν, ανταποκρίνεται εξ ολοκλήρου στην πραγματικότητα, αν και εφαρμόζεται, μόνο στον Ισραηλιτικό λαό. Γιατί η πρόσκληση αυτή εκπροσωπεί όλες τις καθ' άπασαν την ιστορίαν αυτού γενόμενες εις τον Ισραήλ θείες προσκλήσεις. Αλλά η κλήσις του Θεού απευθύνεται και σε κάθε άνθρωπο και αποσκοπεί στο να τον καταστήσει αιώνια μακάριο. Η κλήσις δε αυτή ταυτίζεται με την κλήση του να γίνει ο άνθρωπος άγιος, διότι αγιότητα και μακαριότητα είναι ένα και το αυτό εν τω Θεώ καθώς είναι ένα και το αυτό και για τα τέκνα του. Η μακαριότητα δηλαδή είναι αχώριστη από την αγιότητα και η αγιότητα είναι αδιάσπαστα ενωμένη με την μακαριότητα». Και η κλήσις αυτή του Θεού δεν γίνεται σ' εμάς με θαύμα, ούτε με κάποια φωνή από τον ουρανό, αλλά εν μέρει μεν με τις περιστάσεις της εποχής μας και με τα εξωτερικά γεγονότα της ζωής μας, τις γνωριμίες μας, τις σχέσεις μας, με κάποιο εποικοδομητικό ανάγνωσμα η με κάποια αφυπνιστική και κατανυκτική ακρόαση κ.λπ., εν μέρει δε με διάφορες ικανότητες και διαθέσεις της διανοίας μας και της καρδιάς μας η με κάποιες σκέψεις, οι οποίες φαίνονται αυτόματα να ανεβαίνουν στο εσωτερικό μας η και με τύψεις της συνειδήσεώς μας και με κάποιες εσωτερικές μυστικές φωνές, που αντηχούν στα μύχια των καρδιών μας. «Έλθετε» λέγει σ' εμάς ο Θεός.

Έτοιμα είναι όλα. Ποιά φοβερή συνέπεια μας αναμένει, εάν αρχίσωμε και εμείς «παραιτείσθαι» προβάλλοντες προφάσεις ανόητες και αβάσιμες. «Κανένα από τους ανθρώπους εκείνους τους καλεσμένους δεν θα γευθεί από το δείπνο μου», είναι η διαβεβαίωσις του Σωτήρος μας Χριστού. Απόφασις του δικαίου Κριτού φοβερή, η οποία μας αποξενώνει αιώνια από την αιώνια μακαριότητα».

Ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας μας συνιστά πως δεν πρέπει να περιφρονήσωμε την θεία κλήση, διότι «Ετοίμασε για τους κατοίκους της γης

ο Θεός και Πατέρας εν Χριστώ Ιησού τα αγαθά, τα οποία έχουν δωρηθεί δι' αυτού στον κόσμο, δηλ. την απόθεση (και απόσβεση) των αμαρτιών, την μέθεξη του Αγίου Πνεύματος, την λαμπρότητα της θείας υιοθεσίας, την Βασιλεία των Ουρανών. Σ' αυτά μας έχει καλέσει ο Χριστός με τα Ευαγγελικά θεσπίσματα».

Άξιος ιδιαίτερας προσοχής είναι ο εμπνευσμένος σχολιασμός της παραβολής του Μεγάλου Δείπνου που αφορά στην διπλή έννοια και σημασία του, δηλ. στο Μεγάλο Δείπνο της επουρανίου Βασιλείας και στον Μυστικό Δείπνο της θείας Ευχαριστίας, από τον αείμνηστο και ευπαίδευτο περί τα Θεολογικά γράμματα Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης κυρό Διονύσιο (Ψαριανό).

«Ένα πάντως διδάσκει η παραβολή, κατά την οποίαν «άνθρωπός τις εποίησε δείπνον μέγα», τον τρόπον με τον οποίον οι άνθρωποι ανταποκρίνονται εις την πρόσκλησιν του Θεού. Ο Θεός, που θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν, τους καλεί και λέγει· «έρχεσθε, ότι ήδη έτοιμά εστι πάντα». Και οι άνθρωποι, επειδή είναι ελεύθεροι, όταν δεν θέλουν να υπακούσουν εις την πρόσκλησιν, προβάλλουν ο καθένας και από μίαν δικαιολογίαν. Αι βιοτικάί ανάγκαι και αι κοινωνικάί υποχρεώσεις είναι πάντοτε εις την πρώτην γραμμήν. Εις το τέλος θα συμβεί, ώστε οι επίσημοι καλεσμένοι να μείνουν έξω -«ουδείς των ανδρών εκείνων των κεκλημένων γεύσεταιί μου του δείπνου». Γενικά η παραβολή φανερώνει την στάσιν του ιουδαϊκού λαού και των αρχόντων του απέναντι του Θεού και του απεσταλμένου του Ιησού Χριστού».

Αγαπητοί μου αναγνώστες,

Έπειτα από τα όσα μας είπαν ο Άγιος Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας Κύριλλος και εκκλ. ερμηνευτές για το Μεγάλο Δείπνο, για τον καλούντα και τους καλεσμένους του και ύστερα από τα εύστοχα σχόλιά μας, το Μήνυμα της σημερινής Κυριακής είναι να μας αξιώνει η χάρις του Θεού να είμαστε κοινωνοί και μέτοχοι της μυστικής και ζωοποιού Τραπέζης της Θείας Κοινωνίας «μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης» και ομοτράπεζοι με τον Κύριο της δόξης «συν πάσι τοις Αγίοις» στο Μέγα και αιώνιο Δείπνο της Επουρανίου Βασιλείας. Αμήν.

Όσιος Δανιήλ ο Στυλίτης

Κάποιος έγραψε κάπου το εξής πολύ σωστό. «Όλοι οι Άγιοι είναι αξιοθαύμαστοι, όχι όμως και αξιομίμητοι...». Πολλοί από αυτούς, και μάλιστα οι Όσιοι, ανέλαβαν και εκτέλεσαν παράδοξα, που όλα είναι βέβαια εμπνευσμένα από αληθινή αρετή. Δεν είναι όμως για όλους, γι' αυτό και τέτοια

έργα όχι μόνο αξιομίμητα δεν είναι, αλλά κι όλοι δεν είναι άξιοι να τα μιμηθούν. Ένα τέτοιο έργο αξιοθαύμαστο, αλλ' όχι και αξιομίμητο είναι το κατόρθωμα των στυλιτών. Πολλοί Όσιοι πέρασαν ζωή ολόκληρη επάνω σ' ένα στύλο, εκτεθειμένοι στον καύσωνα του καλοκαιριού και στον παγετό του χειμώνα. Ένας από αυτούς είναι ο άγιος Δανιήλ ο Στυλίτης, του οποίου η Εκκλησία σήμερα γιορτάζει την μνήμη. Δεν πρέπει, γιατί και δεν μπορούμε, να τον μιμηθούμε. Αξίζει, όμως να τον θαυμάσουμε για την καρτερία του και πολλά να διδασκώμαστε από την αυταπάρνησή του. Ο Σταυρός έχει δική του αξία, έξω από κάθε κοινωνική ωφελιμότητα.

Ο Όσιος Δανιήλ ο Στυλίτης, λοιπόν, γεννήθηκε το 410 μ.Χ., στο χωριό Μαρουθά της περιφέρειας Σαμοσάτων. Οι ευσεβείς γονείς του ονομάζονταν Ηλίας και Μάρθα. Ο Δανιήλ γεννήθηκε ενώ η μητέρα του ήταν στείρα. Γι' αυτό και οι γονείς του υποσχέθηκαν να τον αφιερώσουν στην υπηρεσία του Θεού. Τον ανέθρεψαν με πολλή επιμέλεια, και οι κόποι τους δεν πήγαν χαμένοι. Ο Δανιήλ απέδωσε καρπούς.

Νεαρός ακόμα, πήγαινε στις γειτονικές πόλεις και εξηγούσε το Ευαγγέλιο. Έπειτα πήγε σε κοινόβια Μονή, όπου επιδόθηκε σε ευσεβείς ασκήσεις, θεολογικές μελέτες και καλλιέργεια της ταπεινοφροσύνης. Κάποτε, σ' ένα ταξίδι με τον ηγούμενο της Μονής, συνάντησε το Συμεών το Στυλίτη και πήρε την ευλογία του.

Όταν πέθανε ο ηγούμενος της Μονής, ο Δανιήλ ξαναπήγε στο Συμεών και ζήτησε τη συμβουλή του που να πάει. Ο Συμεών τον συμβούλευσε να πάει στην Κωνσταντινούπολη, πράγμα που ο Δανιήλ έπραξε. Εκεί εγκαταστάθηκε στον περίβολο του ναού του αρχιστρατήγου Μιχαήλ στην Προποντίδα.

Μετά από λίγο καιρό, είδε όραμα το Συμεών να τον καλεί. Ο Δανιήλ, ερμηνεύοντας αυτό το όραμα, έκτισε υψηλό στύλο και εγκαταστάθηκε πάνω σ' αυτόν. Σκοπός της εγκατάστασής του πάνω στο στύλο, ήταν ο αγώνας για την εξάλειψη των παθών και η απόκτηση περισσότερων αρετών. Έλαβε το προορατικό χάρισμα, έκανε πολλά θαύματα και ήταν σημαντική η συμμετοχή του στη Σύνοδο της Χαλκηδόνας.

Πέθανε 80 χρονών, πλήρης «καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Προς Φιλιππησίους, α' 11). Δηλαδή γεμάτος από καρπούς, που παράγει η αρετή και που κατορθώνονται δια του Ιησού Χριστού.